

РЕШЕНИЕ

№ 1693

гр. София, 13.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 99 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ

при участието на секретаря СТАНИСЛАВА ИЛ. ЧЕРВЕНЯКОВА като разгледа докладваното от ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ Административно наказателно дело № 20221110202883 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 189, ал. 14 от ЗДвП, вр. чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод депозирана жалба от А.Е.Я., ЕГН ***** против наказателно постановление № 21-4332-025751 от 13.12.2021 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева, на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП.

С жалбата се твърди, че наказаното лице не е преминало при червен сигнал на светофарната уредба. Сочат се и допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон в хода на административнонаказателното производство. Иска се отмяна на издаденото НП.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

За АНО, редовно призован, не се явява представител в съдебно заседание.

Съдът намира жалбата за процесуално допустима по следните съображения: атакуваното наказателно постановление подлежи на обжалване по реда на ЗАНН, жалбата е подадена в срок, от легитимирано лице, съдържа необходимите реквизити и производството по нея е редовно образувано пред РС-София.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото

доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 01.12.2021 г., около 16:28 часа, жалбоподателят А.Е.Я.. управлявал лек автомобил марка „**“, модел „**“ с рег. № ***, като се движел в град София по бул. „**“, в посока от бул. „***“ към бул. „**“. На кръстовището на бул. „**“ и ул. „**“ жалбоподателят навлязъл и преминал при червен сигнал на светофарната уредба, която работела в нормален режим. Това било забелязано от свидетелите С.С. и А.К. – полицейски служители при ОПП-СДВР, които изчаквали като първа кола на светофара със служебен полицейски автомобил. Когато на тях им светнал зелен сигнал, точно преди свидетелят С. да потегли, забелязал от лявата им страна идващия и преминаващ на червено лек автомобил управляван от жалбоподателя Я.. Те спрели водача за проверка.

Срещу жалбоподателя Я. бил съставен АУАН № 555967 от 01.12.2021 г. за извършено нарушение на чл.6, т.1, пред.2 от ЗДвП. Актът бил предявен на нарушителя, а той го подписал без възражения. Актът бил подписан от актосъставителя и един свидетел при установяване на нарушението.

Административнонаказващият орган приел изложената в акта фактическа обстановка за категорично доказана и въз основа на него издал обжалваното понастоящем наказателно постановление № 21-4332-025751 от 13.12.2021 г., с което за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева, на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП.

Гореизложената фактическа обстановка се установява по категоричен начин от показанията на свидетелите С.С. и А.К., както и от приложените по делото писмени доказателства. Свидетелят С. е бил очевидец на нарушението, като разказва как на процесната дата изчаквали като първа кола на светофара със служебен полицейски автомобил заедно с колегата му К.. Когато на тях им светнал зелен сигнал, точно преди свидетелят С. да потегли, забелязал от лявата им страна идващия и преминаващ на червен сигнал на светофара лек автомобил управляван от жалбоподателя Я., поради което го последвали и спрели за проверка. Свидетелят К. потвърди, че се е подписал като свидетел по акта, но нямаше конкретен спомен за случая. Показанията на свидетеля С. напълно кореспондират с обстоятелствата, изложени в съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП, поради което съдът ги кредитира напълно. Настоящият състав се довери на заявеното от свидетеля и поради това, че същият депозира показания за факти и обстоятелства, които лично и непосредствено е възприел. Показанията му са в достатъчна степен подробни, логични, последователни, без вътрешни противоречия и несигурност. Именно свидетелят С., в качеството му на младши автоконтрольор е съставил акта за установеното от него нарушение на правилата за движение по пътищата. Писмените доказателства по делото също допринасят за изясняване на релевантната фактология, поради което съдът ги

кредитира изцяло.

Всичко казано до тук води съда на извода за категорична доказаност на описаната по-горе фактическа обстановка.

Съдът, с оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите в жалбата, както и като съобрази задължението си в качеството на въззивна инстанция да проверява изцяло правилността на наказателното постановление, независимо от основанията, посочени от страните, съгласно разпоредбата на чл.84, ал.1 от ЗАНН, вр. чл.314, ал.1 от НПК, намира следното:

В настоящото производство районният съд следва да провери законността на обжалваното НП, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от чл.314, ал.1 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни за това административни органи, като са спазени давностните срокове за съставянето им, визирани в чл.34 от ЗАНН.

Настоящият съдебен състав обаче намира, че при издаване на обжалваното НП е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, касаещо визираното нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП, довело до ограничаване правото на защита на жалбоподателя и представляващо самостоятелно основание за отмяната му.

Съгласно разпоредбите на чл.42, ал.1, т.4 и т.5 от ЗАНН и чл.57, ал.1 т.5 и т.6 от ЗАНН, както АУАН, така и НП следва да съдържат описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, с посочване на законовите разпоредби, които са били нарушени, като следва да е налице и пълно съответствие между фактическо и правно обвинение. В процесните АУАН и НП е посочено, че жалбоподателят Я. е преминал при червен сигнал на светофарната уредба. Както в АУАН, така и в НП е посочено, че с действията си той е нарушил чл.6, т.1 от ЗДвП.

Разпоредбата на чл.6, т.1, пред.2 от ЗДвП въвежда общо задължение за водачите на ППС, като участници в движението да съобразяват поведението си със светлинните сигнали. Посочената правна норма е бланкетна, доколкото не сочи при конкретен светлинен сигнал, какви са задълженията на водачите. За да бъде дадена прецизна правна квалификация на нарушението следва ясно да се посочи коя е правната норма, съдържаща правилото за поведение на водачите на ППС при наличие на червен сигнал на светофарната уредба, като по този начин на жалбоподателя ще бъде посочено ясно и конкретно кое е задължителното правило за поведение, което той е нарушил, за да му бъде наложено съответното административно наказание.

Разпоредбата на чл.53, ал.2 от ЗАНН допуска издаване на НП дори и при допуснато нарушение на чл.42, ал.1, т.5 от ЗАНН, при условие, че е установена

самоличността на извършителя и е безспорно доказано извършването на нарушението и вината на нарушителя. Следователно, непосочването на прецизната правна норма в АУАН не би било основание за отмяна на НП, ако самото то я съдържа. В процесния случай обаче това не е така. При издаване на НП, вместо да попълни бланкетната норма на чл.6, т.1 от ЗДвП с посочване на конкретната правна норма, която предвижда какво следва да е поведението на водач при наличие на червен сигнал на светофарната уредба, административнонаказващият орган е допуснал нарушение на чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН, като при цитиране на правната квалификация на нарушението се е задоволил единствено да посочи, че жалбоподателят е нарушил чл.6, т.1 от ЗДвП.

Както вече беше посочено разпоредбата на чл.6, т.1 от ЗДвП предвижда задължение за участниците в движението да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Издавайки обжалваното НП АНО е приел, че преминавайки при червен сигнал на светофарната уредба, жалбоподателят не се е съобразил със светлинната сигнализация. Никъде в НП обаче не е посочено кой е нормативният акт, който вменява задължение на участниците в движението да не преминават при червен сигнал на светофарната уредба. Цитираната като нарушена правна разпоредбата - чл.6, т.1 от ЗДвП не посочва при наличие на конкретна светлинна сигнализация, какви действия следва да извършат участниците в пътното движение и в частност водачите на ППС. Поведението, което следва да спазват водачите на ППС при наличие на червен сигнал на светофарната уредба е посочено в чл.31, ал.7, т.1 от ППЗДвП, а именно: червена светлина - означава „Преминаването е забранено“. Водачите на пътни превозни средства не трябва да преминават „стоп-линията“ или, ако няма такава, да преминават линията, на която е поставен светофарът. Когато светофарът е поставен в средата на кръстовището, водачите не трябва да навлизат в кръстовището или на пешеходната пътека. Тоест чл.6, т.1 от ЗДвП се допълва от друга разпоредба – такава, която посочва конкретните правила за поведение на водачите на ППС при наличие на различна светлинна сигнализация, а с оглед конкретно посочената червена светлина, това е чл.31, ал.7, т.1 от ППЗДвП. Член 57 от ЗАНН изчерпателно изброява задължителните реквизити на наказателното постановление, като в точка 6 е предвидено посочването на „законните разпоредби, които са били нарушени виновно“. Като не е посочил конкретната норма, въвеждаща задължение за водачите на ППС да не преминават на червен сигнал на светофарната уредба, АНО не е изпълнил задължението си да посочи точната правна норма, която е била нарушена. Непосочването на точната разпоредба, която е нарушена или посочването само на бланкетната норма е винаги съществено процесуално нарушение, защото засяга правото на защита на санкционираното лице да узнае какво точно нарушение му е вменено и кои текстове от закона и подзаконовите нормативни актове са предвидили за

него задължения, които то не е изпълнило.

Констатираното нарушение е съществено и не може да бъде отстранено от съда, поради което издаденото НП се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Страните не са претендирали разноси, поради което такива не следва да бъдат присъждани.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 21-4332-025751 от 13.12.2021 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което за нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП, на А.Е.Я., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева, на основание чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____